

ISPUNJENI NAJVEĆIM DIVLJENJEM (1ČEL 94)

ZAVRŠNA IZJAVA I PRIJEDLOZI EUROPSKOG SUSRETA PRIVREMENO ZAVJETOVANE BRAĆE

PREMISA

Iznoseći sažetak prinosa proizašlih iz naših rasprava, želimo naglasiti da naša zapažanja i prijedlozi nemaju namjeru ograničiti se, s obzirom na perspektivu, samo na vrijeme privremenih zavjeta, već proizlaze iz općeg promišljanja o karizmatskom identitetu Manje braće. Stoga vjerujemo da se dolje navedenim pitanjima također treba pozabaviti u kontekstu trajne formacije.

Ovaj sažetak ima namjeru izložiti najprije kritična pitanja koja se susreću na području formacije u Europi i zatim formulirati prijedloge za bolju provedbu *Ratio formationis* Reda, svjesni da je ovaj dokument već sam po sebi valjan kako bi jamčio norme i načela za našu formaciju.

Umjesto stvarnih izmjena *Ratio formationis*, pokušavamo predložiti bolju i konkretniju primjenu.

KRITIČNA PITANJA

U nekim dijelovima Europe formacija ima tendenciju da se standardizira, te cilja prije svega na odgoj za svete redove, a karakteriziraju je rokovi koje treba ispuniti, dok se zanemaruju osobne, ljudske karakteristike, kao i one vezane za poziv osobe koja se formira.

U tom smislu također postoji nedostatak odgovarajuće ljudske i psihološke formacije kao i nedostatak prisutnosti odgovarajućih duhovnih pratitelja.

Suprotno onome što je izraženo u RF 76, unutar vlastite provincijske stvarnosti doživljava se snažno zatvaranje prema drugim jedinicama Reda, čime se gubi svijest o pripadnosti cijelom Redu, kao i svijest o potrebi poznavanja „drugog jezika kao nezamjenjivog sredstva za promicanje bratstva na međunarodnoj razini“.

U nekim europskim zemljama naglašeni klerikalizam stvara jak jaz između braće s privremenim zavjetima i svećenika (kao i između potonjih i laika sa svećanim zavjetima). Odnosi stvoreni ovom pojavom često su hijerarhijski obilježeni, protivno onome što stoji u Temeljnim načelima Reda, naime da su „sva braća zavjetovanjem posve jednaka u pravima i redovničkim obavezama, osim onoga što proizlazi iz svetoga reda“ (GGKK 3)

U zajedničkoj molitvi ponekad se pojavljuje gotovo potpuna osamljenost privremenih zavjetovanika. Nedostatak vjernosti molitvi kod svećano zavjetovane braće najčešće je prouzročen preopterećenošću pastoralnim aktivnostima.

U kontekstu bratskog života doživljavamo raširen površan pristup trnutcima zajedništva, koji se često pretvaraju u banalne aktivnosti koje ne vode istinskom dijeljenju života, nego prije brbljanju i mrmljanju.

Nakon novicijata događa se da se nađemo preopterećeni aktivnostima koje sežu od pastoralna do akademskih studija. Postoji potreba za postupnijim pristupom kako bi se omogućilo bolje poznavanje samog sebe.

PRIJEDLOZI

1. Život privremenih zavjetovanika zahtijeva veći međunarodni opseg i povjerenje prema onima koji su u formaciji kako bi se omogućila misijska iskustva i usporedba s različitim stvarnostima Reda (vidi *RF 91*). U europskom kontekstu prikladno je razmotriti veću suradnju s drugim Obedijencijama franjevačke obitelji kako na području evangelizacije tako i na području teoloških studija. U cilju snažnijeg promicanja kulturalne razmjene u Redu, neophodno je omogućiti dobro razumijevanje engleskoga jezika, osobito u europskom kontekstu.
2. Dobro bi bilo da početna formacija bude utemeljena na integralnom franjevačkom pristupu koji će obuhvatiti razumijevanje Franjevačkih izvora i franjevačke duhovnosti, a da joj glavni predmet zanimanja ne budu aktivnosti vezane uz svećenički život, nego da bude otvorena za druge oblike djelovanja koja će se usmjeriti najsiromašnijoj braći ljudima, ekumenskom i međureligijskom dijalogu, ekološkim aktivnostima. Prikladno je da europska provincijska bratstva stave na raspolaganje bratstva uspostavljena prema načelima postavljenim u *Ite, nuntiate..*, koja su sposobna prihvatiti braću u formaciji, uz pozornije obdržavanje Konstitucija i Generalnih statuta.
3. Poželjno je da braća s privremenim zavjetima „ne gase duh svete molitve i pobožnosti“ (PPr 5) i da stoga imaju redovita vremena na raspolaganju, bez određenih rokova koje valja ispuniti, bez bratskih i pastoralnih aktivnosti, kako bi se posvetili molitvi i razmatranju. Također je dobro da svaka konferencija ima na raspolaganju kuću molitve prikladnu za potrebe braće koja to traže.
4. Tražimo od Generalne kurije da predloži Smjernice ispravnoga postupanja koje valja usvojiti u digitalnom kontinentu te o novim oblicima evangelizacije u internetskom kontekstu.